

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 354. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald03val-shoot-idm140321578099712/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

HOTHER

O i Guder . . han viger . . Ha Gevar, du vilde
hævne din Ven, og jeg maae ikke beskytte min! . .
Seer du? . . Han har ingen uden en Skioldmøe . .
og det er en døende Kiempe, som de holde under
Armene og skiule med deres Skiolde.

SYVENDE OPTRIN

DE FØRIGE. HIALTE, EN SKIOLDMØE, EN DANSK OG
NOGLE SVENSKKE KIEMPER I INDGANGEN AF
SKUE-PLADSEN 10

HIALTE¹⁾

Min Ven! . . men gaae foran til Valhal og hils Rolf
. . at jeg er strax hos ham . . strax med hundrede
af disse Førrædere . . de trænge sig ind paa mig for
at trygle Døden af min Arm . . men du glubende
Uhyre! . . du først . . Ha! . .²⁾

HOTHER

Gevar jeg kan ikke . .³⁾

HIALTE⁴⁾

Det var en Hilsen af Døden . . men endnu ikke . .²⁰
ikke førend jeg har revet dit forræderske Hjerter
udaf dit Bryst . . Et Øieblik . . kun et Øieblik giver
mig Tid . . flyer forgieves Nidding! . . du . . Hvad
var det for tre Bjørne, som kom udaf Skoven og
skremmede Ulvene? . . den, som havde kastet
Skioldet paa Ryggen, var ingen uden dig, ædleste
Hother . . Men hvorledes du nu lever og Rolf er
død . . det begriber jeg ikke . . Og den sorte Kiempe
. . snart skulde jeg troe paa hans vældige Hug at

¹⁾ Hialte og en Skioldmøe, som holde den døende Bølvise under
Armene og bedække ham med deres Skiolde, vige nogle Skrit kiem-
pende ind paa Skuepladsen. Bølvise falder ved Rolfs Læg.

²⁾ Hialte tæber sin Hielm, og falder paa det ene Knæ. Skioldmøen
bedækker hans Hoved med sit Skiold.

³⁾ Hother og strax efter ham Gevar, springe til fra den ene og Biarke
i hedsorte Vaaben med nedslaaet Vissir fra den anden Side, og fordrive
Hiartvans Kiemper i et Øieblik, saa at ingen bliver tilbage, uden Hialte
og Skioldmøen.

⁴⁾ Imedens han bringer sin Hielm i Orden.

det var Helge, som kom tilbage fra Valhal for at hævne sin Søns Død . . Ha Rolf! . . Saa du ikke Rolfs Blod paa hans Arm Skiold-Møe? . . Han vilste mig min Konges Blod den Afskyelige . . og han undgik mit Sværd . .

SIGNE

Hvorledes er det tapre Hialte? . .

HIALTE

Kiekke Skioldmøe! . . Ha jeg scer, at min ulyksalige Signe hævner sig efter sin Død . . dette Skiold, hvormed du beskiermede mit Liv, havde jeg givet hende . . Men Livet er en bedrøvelig Gave, Skioldmøe, naar man har mistet alt det man elsker . . Min Konge og min Brud . .

SIGNE¹⁾

15 Min Hialte! . . din Signe lever.

HIALTE

Ha du kommer for at kalde mig til Valhal, velkommeste Valkyrie . . og jeg priser Odin, som belønner min Troeskab saa overflødig . . saa uventet.

SIGNE

Jeg lever, min Hialte . . og for dig . .

HIALTE

Nei, nei, søg ikke at forblinde mig fortryllende 25 Skygge! . . Ha du lever . . og for mig . . endnu for mig efter saa grusom en Fornærmelse! . . Og det er dig som frelste mit Liv! . . men den Glæde er for stor . . den har jeg ikke fortient . . den . . Jeg vil lukke Øien og Øren fast i, og mit Hierte skal tie 30 stille, og ikke sige, at du er Signe!

SIGNE

Det skal sigc dig meer; at jeg er din troe Signe.

HIALTE

Himmell . . og dog altid . . den forførende Signe 35 . . Havde du ikke nær øst Vellyster i mit Bryst? . .

¹⁾ Hun løfter Hielmen op og giver sig tilkiende.

Har Hjalte ikke for din Skyld et Øieblik glemt at hans Konge var død? . .

SIGNE¹⁾

Seer du stolte Hjalte? . . Signe kan og bløde for sin Konge og for dig! . . 5

HIALTE

Du bløder . . O i Leyre Møer kommer og seer at min Signe . . hun, som I saa ofte spottende kaldte den kiene . . hun bløder for sin Konge . . og jeg? . . Ha, alt mit Blod udøst er ikke saa kostbart ikke saa smukt som en af disse Draaber Riv dig løs Hjalte, riv dig løs fra denne fortryllende! . . Ha skaan mig Signe, skaan mig for meer Glæde, at jeg kan have Lyst til at døe! . .

SIGNE

Er det din Pligt at døe Hjalte; saa skal du ikke bebreide mig, at jeg har forført dig til at leve een Dag . . Men saa er det og min . . og at døe ved din Side det har jeg fortient . . 15

HIALTE

Himmel! og hvilken Fortryllelse . . hvad har omskabt Signe til en Heitinde? . . 20

SIGNE

Kierlighed . . men min Broder . . ²⁾ her faldt han . . Bølvise! . . Han er død . . 25

HIALTE

Han er død min Ven . . men han døde, som en Helt, og som en ærlig Undersaat . . du maac ikke begræde ham Signe . . Men her . . hvis er dette Lüg, som en omhyggelig Ven har tildekket med Grene? ³⁾ det er Rolf! 30

SIGNE

Ak min Hjalte, du fælder Taarer . .

¹⁾ Hun viser ham et Saar, som hun har faaet paa Armen.

²⁾ Hun gaaer hen til Bølvises Lüg, og Hjalte følger efter.

³⁾ Han bliver Rolfs Lüg vaer.

HIALTE

Du har ret min Signe . . det er ikke Taarer, det er Blod han fordrer . . Ha Rolf . . og Blod, Forræderes Blod og mit skal jeg ofre dig Men hvad
 5 gjør da Biarke saalsenge? . . Sover du endnu Biarke, eller hvad forhindrer dig? . . Eja følger mig efter! . . vi vil brænde disse Bjørne inde, og sætte Ild paa Portene saa at ingen af dem skal undkomme! . . Siden vil vi gaae i Kamp, og stride for Kong
 10 Rolf, som vi tilsoer ham og Odin! . .

OTTENDE OPTRIN

DE FORRIGE. RUDE. ALUILDE

RUDE

Hvi raaber du saa høit, Hialte? bleg og blodig
 15 og grum er du at ansee . .

HIALTE¹⁾

Der ædle Rude . . der . . .

ALUILDE

Signe i Vaaben! . . og her? . . hvorledes? . . hvor
 20 er Viggo, Signe? . .

SIGNE

Viggo? . . det veed jeg ikke . .

ALUILDE

Du veedst det ikke? . .²⁾ bedrager hun mig? . .
 25 hvad gjør hun da her? Ha, skulde Viggo være mig troe, og sin Konge utroe . . men det kan han ikke være . . er det . . var det blot af en nedrig Frygt . . o hvor foragtelig er han da? . . og jeg? . . da først
 30 var jeg ulyksalig! . .

SIGNE

Hvi staaer du som en henrykt? . . seer du ikke at Rude dør? . .

ALUILDE

Ak Rude, min Rude! . .³⁾

35 ¹⁾ Hialte peger hen til Rolfs Læg. Rude som gaaer derhen, seer noget derpaa, løfter Hænderne op imod Himmelen og falder i Afmagt, Hialte bliver staaende taus og seer derpaa, uden at røre sig.

²⁾ Afsidea.

³⁾ De lle Rude til Hielp.